

Matteus 5:13-16

Bij die woorden van Matteüs “Laat je licht schijnen” moest ik even denken aan het woord 'schijnheilig'. Eigenlijk zeg ik het niet goed. Het moeten twee woorden zijn. Niet schijnheilig in de zin van huichelachtig, maar schijn heilig, met een spatie ertussen. Twee woorden. Dat is wat er gevraagd wordt, heilig schijnen.

En wat bedoel ik daarmee? Moeten we allemaal als een ‘heilig boontje’ door het leven? Als een of andere brave Hendrik aan wie geen lol is te beleven, die bij wijze van spreken de hele dag bijbelteksten citeert. Nee, alsjeblieft....dan zou heilig zijn hetzelfde zijn als saai zijn, en dat is het laatste wat ik geloof: dat christenleven saai is!

Ik wil daarom graag over twee vragen nadenken: ‘Wat is heilig schijnen’ en ‘Waarom moeten we eigenlijk heilig schijnen’

De eerste vraag is dus: wat is heilig schijnen?

Eerst maar even de betekenis van dat woord heilig. Het betekent letterlijk ‘apart gezet’. Zo heeft God de mens vanaf het allereerste begin bedoeld. Toen God alles schiep gaf Hij de mens een aparte plaats in de schepping. Mensen zijn bedoeld als beeld dragers. In de mens wordt God zichtbaar. Dat is de bedoeling. In het beheren van de schepping moest duidelijk worden wie God is. En die opdracht om beeld van God te zijn in deze wereld, om die aparte positie in te nemen, is altijd blijven gelden. Ook na de zondeval.

Inmiddels zijn we vele eeuwen verder en mogen wij weten dat God orde op zaken is komen stellen in Zijn Zoon Jezus Christus. Wie nu de Here Jezus accepteert als Verlosser en Heer mag weten dat er herstel heeft plaatsgevonden in de relatie met God. De zonde, die scheiding bracht, heeft Christus meegenomen aan het kruis. En door de opstanding uit de dood heeft Hij ook de dood verslagen.

Nu leven we nog in de tijd dat de zonde en de dood er nog wel zijn, maar het zijn wel verslagen vijanden. De Here Jezus heeft de basis gelegd voor een nieuwe aarde onder een nieuwe hemel. Alles wat door de zondeval is aangetast zal hersteld worden. Het beeld van God zal volledig hersteld gaan worden in deze nieuwe wereld.

Behalve dat Jezus naar de aarde kwam om voor onze zonden te betalen heeft Hij, ten volle laten zien hoe God de mens heeft bedoeld. Hij herstelde het beeld van God. Hij kon het zeggen: Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien (Joh.14:9). Hij wordt in de Hebreeënbrief de afdruk van Gods wezen genoemd, de afstraling van Gods heerlijkheid (Hebr.1:3). Hij was daarin voor ons ten voorbeeld.

Toen Jezus lichamelijk op aarde aanwezig was liet Hij zien wie God is. Nu Jezus naar de hemel is gegaan, wil Hij graag zichtbaar worden in wat nu Zijn lichaam wordt genoemd, de Gemeente. De Gemeente is er om God zichtbaar te maken in deze wereld. Wij mogen heilig schijnen. Daar heeft ons tekstgedeelte van Matteus 5 het over. Daar wordt een vergelijking gemaakt met licht. En nu moeten we wel even goed lezen. Er zit een addertje onder het gras. En bij slangen moet je uitkijken, want met de slang is alle narigheid begonnen. Er staat niet dat je door je goede werken een licht bent, maar dat je een licht bent en daarom goede werken moet laten zien. Dat lijkt een klein verschil, maar naar mijn idee is dat heel belangrijk. Je hoeft geen licht meer te worden, je bent het al. *Gij zijt het licht der wereld!* Zodra je meent dat jouw goede werken bewerken dat je een licht wordt, dan is het dus allemaal je eigen werk. Als wij maar ons best doen, dan worden God en Jezus vanzelf zichtbaar in ons leven. Nee, dan hebben we het niet gesnapt. Wie gelooft in de Here Jezus is een nieuw mens geworden. Onomkeerbaar. En in die nieuwe mens woont God met de Heilige Geest. En in het leven van die nieuwe mens wil die Geest graag de ruimte krijgen. Hij wil ons vernieuwen naar het beeld van de Here Jezus. Ik kan het niet vaak genoeg zeggen: Jezus is niet alleen gekomen om ons van onze zonden te verlossen. Zeker, dat eerst. Maar Hij is ook gekomen om ons nieuw leven te geven. De Heilige Geest is uitgestort, het is Pinksteren geweest, en die Geest heeft het geloof in ons hart bewerkt, maar die Geest wil ons ook veranderen. Van binnen uit. En daarom is onze verantwoordelijkheid niet in de eerste plaats dat we krampachtig goede werken gaan laten zien in deze wereld om zo het licht te laten schijnen. Nee, onze verantwoordelijkheid is dat we leven onder de leiding van de Heilige Geest. Als de Heilige Geest in ons leven de ruimte krijgt dan gaan we vanzelf heilig schijnen. Kan niet anders! Het één is een logisch gevolg van het ander.

Als wij nu vinden dat het licht te weinig schijnt in deze wereld, dan moeten we de christenen niet gaan aansporen tot goede daden, want dan wordt het een 'in eigen kracht opgeklopt christenleventje', gedoemd om te mislukken. We zijn eenvoudigweg

zelf niet in staat om het beeld van God zichtbaar te maken in deze wereld. Wat nodig is, is dat christenen gestimuleerd worden zich te stellen onder de leiding van de Heilige Geest. Want het feit dat een nieuw-gelovige de Geest ontvangen heeft, is nog geen garantie dat de Geest ook de ruimte krijgt om het leven van deze nieuw-gelovige te vervullen. Je kunt het werk van de Geest in je hart ook uitdoven. Daar wordt in 1 Tess.5:19 nadrukkelijk voor gewaarschuwd. En die gedachte sluit weer naadloos aan bij wat we hebben gelezen in Matt. 5. *Men steekt geen lamp aan en zet haar onder de korenmaat, maar op de standaard, en zij schijnt voor allen, die in het huis zijn.* Je zou het eigenlijk eens moeten uitproberen. Je steekt een kaars aan en dan zet je er een emmer overheen (niet van plastic, maar van metaal!). Wat gebeurt er dan met die kaars: die kaars gaat na een poosje door gebrek aan zuurstof uit, het licht wordt gedoofd. Dat is nu wat de bijbel zonde noemt. Die kaars, die bedoeld is om het licht te laten schijnen, dooft uit. De kaars mist zijn doel en dat is exact de betekenis van het woord 'zonde'. Hetzelfde gebeurt met een christen, die niet zijn leven wil stellen onder de leiding van de Geest. Die dooft uit en er is niets meer zichtbaar van het werk van de Geest in hem of haar. Zonde, hij mist zijn doel, zijn bestemming.

Maar de christen die zich openstelt voor de Geest gaat schijnen. Zoals een lamp op een standaard de omgeving verlicht, verlicht een gelovige die leeft onder de leiding van de Geest zijn omgeving. Zo'n persoon schijnt heilig! En alles en iedereen in zijn omgeving komt dan onder de invloed van dat licht. Wat de Geest bewerkt in iemands leven spat als het ware van hem af.

En nu dan nog even de vraag 'Waarom we heilig moeten schijnen'.

Sinds de zondeval, dus sinds de hele schepping niet meer voldoet aan zijn bestemming en zijn doel mist, heeft God het plan opgevat van herstel. Het einddoel is, ik zei het net al, een nieuwe aarde onder een nieuwe hemel. In dat verlossingsplan was de komst van Jezus naar deze aarde een ongelooflijk belangrijk moment. De Here Jezus heeft met zijn kruisdood en opstanding de satan een geweldige klap toegediend. Nu leven wij tussen de eerste komst van Jezus en de tweede komst van Jezus in. De tijd waarin wij nu leven wordt wel genadetijd genoemd. De tijd die mensen krijgen om zich te bekeren en tot geloof te komen. Want dat is Gods verlangen. Hij verlangt er zo onnoemelijk naar dat mensen weer

gered worden uit hun verloren positie. Maar die Boodschap van redding door de Here Jezus heeft God toevertrouwd aan de gemeente, zei ik net al. De gemeente bestaat uit mensen die hebben ervaren hoe geweldig het is, dat je bij Jezus mag horen. Zij hebben ervaren hoe bevrijdend het is dat God je niet meer aanziet naar je zonden, maar dat Hij je aanziet in Christus. Gelovigen mogen nu al zeggen dat ze eeuwig leven hebben. Trouwens, als het goed is, zijn gemeenteleden ook mensen die nooit vergeten dat ze het zelf ook van Gods genade moeten hebben. Dat maakt je dan ook weer mild naar medemensen die het leven minder goed op orde hebben. Als we alleen maar communiceren naar de wereld dat we het allemaal zo geweldig op de rit hebben, creëren we eerder afstand dan toenadering. Nee, gelovigen zijn geen supermensen, die de hele dag met een 'met-mij-gaat-het-goed' glimlach op hun gezicht lopen. Gelovigen zijn mensen, die net als ieder ander, kunnen worstelen met alles wat er aan gebrokenheid in deze wereld op ons af komt. Maar zij hebben wel dwars door die gebrokenheid heen ervaren dat God iets nieuws is begonnen. God verandert mensen. Als gelovige kun je zeggen: ik ben nog niet wat ik zijn moet, maar godzijdank ben ik ook niet meer wat ik vroeger was. De Heilige Geest woont in mij en als ik mij openstel voor het werk van de Geest in mij, dan wordt dat zichtbaar. En dat is precies wat het laatste gedeelte van onze tekst zegt: *....opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.*

Dat is het doel, dat de mensen in de wereld, God gaan verheerlijken omdat ze het in onze levenswandel hebben gezien. Als Jezus terugkomt zal Christus alles in allen zijn, maar nu we daar nog naar onderweg zijn is het de bedoeling dat zo veel mogelijk mensen Christus leren kennen en de Vader in de hemel gaan verheerlijken. En daar gebruikt Hij ons voor. Wat God er in gestopt heeft, komt naar buiten. Dat heeft God voor ogen, niet meer en niet minder.

De wereld om ons heen zit niet te wachten op mensen die zich vroom voordoen, dat is schijnheilig.

De wereld zit te wachten op mensen die echt zijn, authentiek, God is in hen een werk begonnen. En dat is echt....niet schijnheilig, maar heilig schijnen, daar komt het op aan. AMEN